

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г.7/16
09.03.2016. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду по судији овог суда Верици Бајић у предмету предлагача **Ч.Л.** из С.К, улица, кога заступа пуномоћник М.С. адвокат из Н.С, одлучујући о приговору за убрзање поступка у смислу чл. 7. ст. 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, после испитног поступка донео је дана 09.03.2016. године

РЕШЕЊЕ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА приговор предлагача Ч.Л. из С.К. и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Новом Саду пословни број Гж.3166/15.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача којим се тражи налагање и предузимање процесних радњи ради убрзања поступка као неоснован.

Образложење

Предлагач је поднео предлог ради убрзања поступка пред Апелационим судом у Новом Саду са захтевом да суд утврди повреду права на суђење у разумном року у предмету који се сада води пред Апелационим судом у Новом Саду и да се наложи убрзање поступка у одређеном року у коме је судија дужан да предузме одређене процесне радње којима ће се поступак убрзати и окончати.

У приговору је наведено да је тужба у том поступку поднета Основном суду у Новом Саду у предмету број П.4088/11 дана 04.05.2011. године, те да је тужиочев захтев делимично усвојен, након чега је предмет по жалбама тужиоца и туженог упућен Вишем суду у Новом Саду на решавање дана 27.05.2014. године у предмету под бројем Гж.2276/14. Како виши суд по жалби није одлучивао више од годину дана то је пуномоћник тужиоца ургирао и слао молбе да се одобри хитно решавање по жалбама па је након одобреног прекоредног решавања уследила одлука Вишег суда у Новом Саду којом се тај суд огласио стварно ненадлежним и спис доставио на поступање стварно надлежном суду и то Апелационом суду у Новом Саду својом одлуком Гж.2276/14 након чега се поступак води пред Апелационим судом у Новом Саду под бројем Гж.3166/15. Како је поступак по жалбама како од стране вишег тако и од стране Апелационог суда у Новом Саду предуго трајао то је очигледно да се ради о повреди права на суђење у разумном року па је предлагач предложио доношење одлуке као у петиту свог приговора.

Поступајући по приговору предлагача у смислу Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Србије“ број 40/15) члана 30. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, „Службени гласник РС“ број 46/95 и „Службени гласник РС“ број 55/14) и Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) Апелациони суд у Новом Саду је донео одлуку, после испитног поступка да се приговор делимично усваја. Поступајући судија је на основу овлашћења из чл. 9. Закона о заштити права на суђење у разумном року од судије известиоца затражио извештај о развоју поступка у времену, са предлогом рока у коме поступак може да се оконча, па је након достављања извештаја утврђено следеће:

предлагач Л.Ч. је дана 04. маја 2011. године у својству тужиоца поднео Основном суду у Новом Саду тужбу против туженог И.П. из С.К. ради чинидбе, штете од емисија. Уз тужбу је поднета и пуномоћ којим је овлашћен адвокат М.С. да заступа тужиоца по поднетој тужби. Суд је доставио тужбу са прилозима туженом на одговор и одговор је уследио дана 08.06.2011. године који је достављен пуномоћнику тужиоца а након чега је првостепени суд заказао припремно рочиште које је одржано дана 04.07.2011. године. Рочиште за главну расправу је заказано за 04.11.2011. године које је и одржано и на истом су саслушани тужилац и тужени у својству парничних странака а следеће рочиште је заказано за 31.03.2012. године на које су позвани предложени сведоци, ово рочиште није одржано због оправдане спречености судије да истом присуствује. Након овога дана 02.03.2012. године пуномочник тужиоца је ургирао и молио хитно заказивање рочишта па је ново рочиште заказано за 09.05.2012. године које је и одржано и на коме су саслушани предложени сведоци а на истом је пуномоћник тужиоца прецизирао тужбени захтев у којем посебно указује да је тужбени захтев тужиоца усмерен на заштиту од узнемиравања у смислу одредбе из чл. 3.,5. и 42. Закона о основама својинскоправних односа. На рочишту одржаном 12.09.2012. године суд је саслушао сведоке који су приступили а затим заказао ново рочиште за 07.11.2012. године на лицу места које рочиште је и одржано што је констатовано на записнику са лица места с тим што на истом нису саслушани сведоци јер није за то било објективних могућности па је следеће рочиште заказано за 30.11.2012. године које је одржано, саслушани су сведоци а на истом рочишту је тужени путем пуномоћника предложио саслушање нових сведока што је суд прихватио и заказао ново рочиште за 01.02.2012. године на ком рочишту су саслушани сведоци а на предлог тужиоца одређено вештачење путем вештака грађевинске струке са задатком да утврди да ли су помоћни објекти – свињац, на који начин и колико својим габаритима прешли границу тужиочеве парцеле, затим да утврди удаљеност свињаца од стамбеног објекта тужиоца као и од линије разграничења парцела странака. Овај записник је вештак примио дана 11.02.2013. године а дана 11.03.2013. године је доставио свој писмени налаз и мишљење али је истовремено обавестио суд да због болести није у могућности да приступи на заказано рочиште 20.03.2013. године. Рочиште заказано за 20.03.2013. године од стране суда је одржано дат је рок пуномоћницима да се изјасне на налаз вештака на који су се својим подnescима странке изјасниле с тим што је тужилац својим поднеском од 03.04.2013. године предложио вештачење путем Завода за здравствену заштиту радника, Одељење за екологију радне и животне средине са задатком да се утврди постојање и интензитет штетних мисија и то непријатних мириса – смрада сваког облика, буке постојања и узрока постојања инсеката, а који потичу од животиња свиња и прасади, који тужени узгаја у својим помоћним објектима у С.К. у улици На рочишту које је одржано 22.04.2013. године саслушан је вештак грађевинске струке потом су саслушани и сведоци а одређено је и вештачење по предлогу тужиоца од стране Завода за здравствену заштиту радника Одељење за екологију радне и животне

средине који завод је свој налаз доставио тек 15.10.2013. године уз претходно образложење немогућности поступања у времену које је одређено од стране суда а овај налаз је одмах по приспећу достављен пуномоћницима странака. Заказано рочиште за 12.11.2013. године је отказано због немогућности пуномоћника туженог да приступи на исто а истовремено је заказано следеће рочиште за 25.11.2013. године које рочиште је одржано а на коме су се странке изјашњавале о налазу вештака које су претходно добиле и на записнику је констатовано да пуномоћник тужиоца има примедби на налаз вештака и да ће исте доставити у писменој форми у року од 8 дана. Поднеском од 10.12.2013. године пуномоћник тужиоца је доставио примедбе на налаз вештака а суд је на рочишту одржаном 20.02.2014. године поново саслушао вештаке и на истом рочишту закључио расправу и донео пресуду. Одлука од стране првостепеног суда је израђена у року од 30 дана а жалбу на одлуку су уложиле обе странке. Решењем о исправци од 04.04.2014. године извршена је исправка пресуде а дана 16.04.2014. године достављен је одговор на жалбу туженог. Спис је достављен вишем суду на одлучивање по жалбама 09.05.2014. године а виши суд је у свом предмету под бројем Гж.2276/14 дана 21.10.2015. године донео решење којим се огласио стварно ненадлежним за поступање по жалбама тужиоца и туженог и предмет уступио Апелационом суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном за поступање. Списи су достављени Апелационом суду у Новом Саду на поступање по жалбама дана 10.11.2015. године. Поднеском од 10.12.2015. године тужилац је путем свог пуномоћника ургирао и тражио хитно поступање по наведеним жалбама а предмет Апелационог суда у Новом Саду број Гж.3166/15 је изнет на седницу већа дана 10.02.2016. године одлука је донета на овој седници и израђена а целокупни списи предмета заједно са првостепеним списом су предати у судску праксу Апелационог суда у Новом Саду дана 02.03.2016. године.

Виши и Апелациони суд у Новом Саду су прекршили разумну дужину трајања поступка, и то пре свега Виши суд у Новом Саду који је предмет примио на одлучивање 09.05.2014. године а тек је дана 21.10.2015. године донео одлуку да се оглашава стварно ненадлежним дакле истеком једне године и пет месеци, и ако је морао да одлучи по жалби поднетој у року од 9 месеци како је то прописано одредбом чл. 383. ст. 2. ЗПП-а.

Одредбом чл. 4. Законом о заштити права на суђење у разумном року је предвиђено да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужиоца или другог државног органа, природа и врста предмета суђења и истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и за израду одлуке.

Сагледавајући утврђено чињенично стање и примену мерила за оцену трајања суђења у разумном року поступајући судија апелационог суда закључује да се у конкретном случају ради о сложеном чињеничном питању од којих зависи и одлука о правном питању да је у погледу правилног утврђења чињенично питање било неопходно одредити два вештачења што је учињено од стране првостепеног суда, а да је имајући у виду начин поступања првостепеног суда време подношења тужбе и време доношења судске одлуке (тужба је поднета дана 04. маја 2011. године а првостепена пресуда донета дана 20.02.2014. године) дакле у року мањем од три године, па је на основу изложеног у ситуацији када је одржано више од 10 рочишта у овом предмету те спроведено 2 вештачења од стране првостепеног суда нису учињени пропусти који би

указивали на чињеницу да је поступак трајао дуже од онолико колико је било потребно за одлучивање по тужби тужиоца, дакле пропуста у погледу учињених повреда и у том правцу одговарајуће заштите за суђење у разумном року на страни тужиоца од стране првостепеног суда није било.

Сам подносилац приговора као тужилац у спору својим радњама није допринео дужини трајања поступка с обзиром да је испоштовао сву процесну дисциплину која је од њега тражена тако да пропуста на страни тужиоца у погледу дужине трајања поступка није било.

Имајући у виду чињеницу да је Апелациони суд у Новом Саду предмет запримио на одлучивање дана 10.11.2015. године а своју одлуку донео на седници дана 10.02.2016. године с тим што је предмет предат судској пракси дана 02.03.2016. године дакле време за које је спис био у апелационом суду приближно износи око 4 месеца. Без обзира на чињеницу што је поступак пред апелационим судом трајао 4 месеца овај суд је морао предмет одмах по приспећу у апелациони суд да узме у рад а имајући у виду чињеницу да је већ у време када је спис дошао у апелациони суд протекао рок од 9 месеци у коме року је обавеза другостепеног суда да одлучи по поднетим жалбама странака, а који рок је давно већ у то време истекао. Са ових разлога се стичу елементи прекорачења рока за поступање и доношење одлуке у разумном року како на страни Вишег суда у Новом Саду тако на страни и Апелационог суда у Новом Саду а ово са разлога што је предмет по жалбеном одлучивању од стране вишег и апелационог суда задржан годину и девет месеци који рок је несумњиво непримерен за поступање другостепених судова у одлучивању по жалбама странака. Дакле Апелациони суд у Новом Саду је одмах по пријему предмета био у обавези да предмет приоритетно узме у рад и донесе одлуку по изјављеним жалбама парничних странака.

Са изнетих разлога суд је усвојио приговор предлагача у делу који се односи на утврђење постојања повреде право на суђење у разумном року, а у преосталом делу захтев је као неоснован одбијен имајући у виду чињеницу да је поступак пред другостепеним (Апелационим судом у Новом Саду) окончан, одлука донета и експедована тако да није било основа и разлога да се у погледу обавезе судији да поступи у овом предмету доноси наредба јер је поступајући судија у предмету предмет изнео на седницу већа и одлуку израдио те доставио судској писарници и то све благовремено имајући у виду време када је одржана седница и одлука израђена.

Имајући све изнето у виду одлучено је на начин као у изреци решења.

С у д и ј а

Верица Бајић,с.р.

Зто:

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба председнику Врховног касационог суда у року од 8 дана од дана пријема решења а жалба се подноси у 3 примерка преко Апелационог суда у Новом Саду.

